

Adyashanti: Co znamená Probuzení?

Pokud bych měl osvícení převést do normální lidské řeči, popsal bych ho jako spokojenost. Nebýt nikým, nikam nejtít, nemít důvod existovat. Pro ego to může znít asi nudně, a takové to pro něj skutečně je. Ale opět, pro ego není nic, co by z osvícení mohlo získat. V probuzeném stavu je klamně egotické já vnímáno jako nepodstatná iluze, maska, postava ve filmu, kterou si nicota na sebe obléká, aby si představovala, že je člověkem. Nejen že pro ego v osvícení nic není, ale ego není doslova ničím jiným než obranou proti osvícení. Neříkám, že ego je zlé, protože takové není. Říkám, že ego je sociální a osobnostní konstrukce a proto je iluzorní. Ale na iluzi není nic špatného. Namalovaný obraz je iluze, film je iluze, dobrý román je iluze. Problém není v iluzi. Problém je s emoční připoutaností a závislostí ega. Pro většinu lidí je „připoutanost“ velmi abstraktním slovem, o němž si myslí, že mu rozumí. Lidé z duchovních kruhů ji chápou ve spojitosti s věcmi, ke kterým jsou připoutáni. Všimají si věcí, ke kterým jsou připoutáni a usilují o to nechat je jít. Ale to se zcela míjí s tím, čím připoutanost skutečně je.

Připoutanost není o věcech, ke kterým jsme připoutáni. Jedná se o emoci ve formě **MAGNETICKÉ ENERGIE PŘITAŽLIVOSTI. TATO ENERGIE JE TÍM, DÍKY ČEMUŽ VÍTE, KÝM JSTE JAKOŽTO EGO. TATO ENERGIE JE TÍM, CO JSTE, JAKOŽTO EGO. EGO SEBE DEFINUJE PODLE TOHO, CO SE MU LÍBÍ A CO SE MU NELÍBÍ.**

Není tu vně žádné ego mimo tuto energii přitažlivosti a odmítání, které je spíše známé pod termíny láska a nenávisť, libost a nelibost, dobré a zlé, správné a špatné, my a oni, já a ty. Bez emociální investice do toho, jak ego vnímá, co by z ega zbylo jiného než prázdná schránka smíchaná s trochou osobnosti?

Vdechujete život do svého ega ve formě emocionálních závislostí. Emoce je základní životní síla ega. Takže odulpění se netýká odulpívání na věcech, ale odulpívání na emoční vazbě k věcem.

Není to ale tak, že jednoduše necháváte odejít emoční vazby, ale pálíte je zkoumavou pozorností. Díváte se na ně jako na to, čím jsou: vězením, falešnou strukturou, která vás drží v duchovní nedospělosti.

Možná si říkáte, že jsem občas trochu drsný – což je pravda, ale probuzení se do skutečnosti je drsný byznys.

Základní linkou je tu otázka? „Čemu dáváte přednost? Cítit se dobře nebo si uvědomit / realizovat skutečnost?“ Jistě, uvědomění si skutečnosti je příjemné, ale nikdo se tam nedostane, pokud jeho hnacím motorem je jen snaha cítit se dobře.

Cítit se opravdu dobře je vedlejším produktem stavu probuzení, není to tento stav sám. Tento stav sám je realitou, a je získán z rukou toho, co reálné není. Jednoduše řečeno, za konečnou pravdu se platí, a platí se vším tím, co je v tobě a ohledně tebe neskutečné. Výsledkem je svoboda, štěstí, mít, a konec vnímání života skrz závoje představivosti.

~ Adyashanti

What Awakening means?

If I was to translate the enlightened state down into human terms, I'd have to describe it as contentment. Being nobody, going nowhere, needing no reason to exist. To the ego, that probably sounds a little boring, and of course to an ego it is. But then again, there's really nothing for the ego in enlightenment. In enlightenment, the egoic false self is rendered an irrelevant illusion, a mask, a character that nothingness wears while pretending to be human. Not only is there nothing in enlightenment for the ego, the ego is really nothing but a defense against enlightenment. I'm not saying that ego is bad or evil because it's not. I'm saying that ego is a social and personal construct and therefore an illusion. But there's nothing wrong with an illusion. A painting is an illusion; a movie is an illusion; a good novel is an illusion. The problem isn't with illusion; the problem is with the emotional attachments and addictions of ego.

To most people "attachment" is a very abstract word that they think they understand. People in spiritual circles think of attachments in terms of things that they are attached to. They identify the things attached to and endeavor to let go of them, but this misses the whole point of what attachment really is.

ATTACHMENT ISN'T ABOUT THINGS ATTACHED TO; IT'S ABOUT EMOTION IN THE FORM OF A MAGNETIC ENERGY OF ATTRACTION. That energy is HOW you know who you are as an ego. That energy is WHO you are as an ego.

Ego defines itself by what it does and does not like.

There is no ego outside of this emotional energy of attraction and repulsion—better known as love and hate, like and dislike, good and bad, right and wrong, us and them, me and you. Without emotional investment in the ego's points of view, what's left of ego but a hollow shell with a little personality mixed in?

You breathe life into your ego in the form of emotional addictions. Emotion is the very life-force of ego. **SO THE POINT OF DETACHMENT ISN'T TO DETACH FROM THINGS, BUT TO DETACH FROM YOUR EMOTIONAL BONDS WITH THINGS.** And you don't simply let go of emotional bonds; you burn through them with investigative awareness. You see them for what they are: prisons, false structures holding you in spiritual infancy.

You may think that I am being a bit harsh—which I am, but awakening to truth is a harsh business. The bottom line is "What do you want more: to feel better or to realize the truth?" Sure, truth realization feels really good, but no one gets there whose driving motivation is simply to feel good.

Feeling really good is a byproduct of the awakened state; it is not the state itself. The state itself is reality, and it's won at the hands of unreality. Simply put, ultimate truth comes at a cost, and the cost is everything in you and about you that is unreal. The end result is freedom, happiness, peace, and no longer viewing life through the veils of illusion.

~ Adyashanti